

ת"פ 5628/09 - מדינת ישראל נגד מוחמד שמאסי

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 5628-09-20 מדינת ישראל נ' שמאסי
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן נשיאה

בעניין:	מדינת ישראל נגד
הנאשם	המשאימה
מוחמד שמאסי	מוחמד שמאסי

גזר דין

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין); היזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; גנבה חקלאית, לפי סעיף 384(א)(2) לחוק העונשין. בכתב האישום מתואר אירוע מיום 16.8.20 בו הגיעו הנאשם עם אחר שהזותו אינה ידועה למשאימה, למטע אבוקדו בקיובץ געתון, כאשר הם רעוili פנים, יצרו פרצה בגדר המטע, קטפו ונטלו כ-360 ק"ג של אבוקדו בשווי מוערך של כ-5,400 ₪ והעבירו את הסחורה לאדם שהזותו אינה ידועה למשאימה. בכתב האישום צוין עוד שביום 15.8.20 הסיג הנאשם גבול למטע אבוקדו בקיובץ נתיב השירה במטרה לעبور עבירה רכוש במתע.

2. הודהת הנאשם באהה בסדרת הסדר טיעון לפי תוקן כתב האישום והוסכם שהמשאימה תטען לעונש שלא יפחת מ-9 חודשים מסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ואילו ההגנה מצדה תטען באופן חופשי.

תסקרים שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיע שני תסקרים בעניינו של הנאשם. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ראו: ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)), ובתמציתו "יאמר כי הנאשם רוויך כבן 25, לא עבר פלילי ובמשך השנים עבד בעבודות מזדמנות. הנאשם קיבל אחריות למעשי, הביע צער וחרטה אך בתחילת לא הביע נזקנות טיפולית, אלא לאחר שניתנה לו הזדמנויות נוספת שולב בטיפול במסגרת שירות הרווחה במקום מגורייו. גורמי הטיפול התרשמו ממוטיבציה גבוהה ומחויבות לטיפול והפרוגנזה בעניינו הייתה חיובית. שירות המבחן לא התרשם מדפסים עבריים ועל רקע המלצות גורמי הטיפול המליך על העמדתו בצו מבחן במשך 12 חודשים לצד צו של"צ).

4. ב"כ המאשימה הפantha לחומרת העבירות, אך שמדובר באירועים שבוצעו בשני מועדים שונים, לערבים המוגנים שנפגו וכן לתופעת הגניבה החקלאית שהפכה נפוצה. ביחס למידניות הענישה הנהגת הפantha המאשימה לפסיקה ונטען כי מתחם הענישה נע בין 8 חודשים מאסר בפועל ועד 24 חודשים מאסר בפועל. ביחס למסיק שירות המבחן נטען כי מדובר בהליך טיפול המצוី בראשתו וכי יש להביא בחשבון שיקולי ענישה נוספים מלבד שיקום הנאשם. בהתאם להסדר הטיעון עתירה המאשימה לעונש מאסר למשך 9 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, התchingות, קנס ופיצוי.

5. ההגנה טענה כי הנאשם הוודה בביצוע העבירות, כי עברו נקי ונسبות חייו אין קלות. כן נטען שמדובר באדם צעיר שישתף פעולה באופן מלא עם השירות המבחן והשתלב באופן משכני רצון בטיפול שהוצע לו. ב"כ הנאשם ציין עוד שהנائب שהוא בתנאי מעצר בית מלא מעלה לשנה. לאור כך ביקשה ההגנה לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהעדיף את הפן השיקומי.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרצה על מעשייו, ציין שלא ישוב על מעשים אלו והציג שכוכונתו להתמיד בטיפול.

דין והכרעה

קבעת מתחם העונש

7. כפי שצינו לעיל, בין הצדדים קיים הסדר טיעון במסגרת הגבילה עצמה המאשימה לעונש בן 9 חודשים מאסר לנשיאה בעבודות שירות. עם זאת, נקבע כי אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטוווח ענישה, שהוא תוצאה של כוח מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטטיבית בדבר האיזון הרαιי שנקבע על ידי החוק... ראי כי יקבע מתחם זה בנפרד מהנסיבות אלו, וזאת כדי לאפשר את בחינת הסדר הטיעון לאור העונש ההולם בנסיבות הענין" (ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' פארוק גולאני** (28.11.2021)). נקודה נוספת הראיה להתייחסות היא העבודה שהצדדים הסכימו שהubenיות השונות מהוות אי-ריאו אחד הגם שבוצעו בזמןים שונים, במקרים שונים וככלפי מתלוננים שונים. עד מהذا זו מקובלת עלי". יש לראות בכל העubenיות שעבר הנאשם אי-ריאו אחד וזאת על-פי מבחן הקשר ההדוק, שהרי "בעיקרו של דבר, התשובה לשאלת מהם גדרי ה'אי-ריאו' תיגזר מניסיון החרים, כך שעubenיות שיש בינהן קשר הדוק ייחשבו לאי-ריאו אחד" (ע"פ 4910/13 **ג'ابر נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)). בעניינו מדובר בעubenיות המהוות חלק מתכנית ערביינית אחת מבחן הקשר ההדוק.

8. **הערכים המוגנים בסיס העבירות:** הערך המוגן שנפגע ברור והוא זכות הקניין, כמו גם הביטחון האיש והציבורי. במקרה זה יש להציג שמדובר בגנבה חקלאית הפוגעת במרקורי פרנסטם של החקלאים, גורמת לעוגמת נש ונזקים כספיים משמעותיים הן לחקלאים הנפגעים ישירות מהמיעשים והן לשאר החקלאים הנאלצים להשקיע סכומי עתק במיגון ובאבלחה, שאחרת פרי עמלם ירד לטמיון. בהקשר זה ראו: רע"פ 4477/10 **ראמי יחיא נ' מדינת ישראל**

(5.10.2010), שם נקבע, בין היתר כך:

"אכן, תופעה חמורה של גניבת תוכרת חקליאות אשר פשטה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובلتוי נסלחת - גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעומול על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרבות.."

כן ראו בנושא זה החלטה בבש"פ 1248/21 **סלامة ابو סבילה נ' מדינת ישראל** (24.2.2021) שניתנה באמنم בעניין מעצר, אך עולה ממנה התייחסותו של בית המשפט העליון לערכיים הנפגעים בשל עבירות אלו, מידת הפגיעה בהם והחומרה שבUBEIROOT אלן.

9. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** מדובר בעבירות שהן פרי תכנון המצרי היערכות וה策ידות בצד. לכך יש להוסיף שהסתורה שנגנבה נמכרה לאחר ודומה שמדובר בהaira מתוכנן היטב. העבירה העיקרית בוצעה ביחד עם אחר וכותב האישום אינו מלמד על מידת חלקו של הנאשם, לפחות או לחומרה, אלא שהמעשים בוצעו על ידי השניים. ביחס לנזק שנגרם אצ"ן שכמות הפרי שנקטף אינה מבוטלת, כ-360 ק"ג בשווי מוערך של 5,400 ל"נ.

10. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות גניבת תוכרת חקליאות חמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. חומרת העבירה קיבלה ביטוי גם על ידי המחוקק, שעה שייחד סעיף חוק המבדיל בין גניבה "רגילה" לבין גניבת תוכרת חקליאות. יזכיר עוד כי תופעת הגניבות החקלאיות הוגדרה לא אחת בפסקה כ"מכת מדינה". ראו לאחרונה:

"מעשו של המבקש הגונב את תוכר עמלם של אחרים מקרקמיים, ודורים ענישה חמירה. לא אחת נשמעת זעקה של החקלאים על גזילת פרי עמלם והמאץ הרב המשקע, הן כספית והן פיזית, במניעת גניבות חקליאות ... נפיצויה של תופעת הגניבה החקלאית יש בה כדי ללמד על קלות המעשה ויתכן שאף על קלות הענישה הנגזרת על ערביינים מבצעי עבירה זו. על בתי המשפט לבטא את הסלידה מתופעה זו כאמור, את החומרה הרבה הגלומה במעשים אלו ולגוזר עונשים המבטאים חומרה זו." (רע"פ 1142/22 **שאדי חדאד נ' מדינת ישראל** (24.2.2022)). וראו גם, בשינויים המחויבים: רע"פ 323/19 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (20.1.2019)).

11. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוגנת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 1142/22 **שאדי חדאד נ' מדינת ישראל** (24.2.2022), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות של גניבת אבוקדו בהיקפים גדולים (כ- 7.5 טון במצטבר!), היזק לרכוש, וקשרית קשור לביצוע פשע ונידון ל-18 חודשים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיizio. ערעור הנאשם לבית המשפט המחויז התקבל ועונשו הוקל ל-15 חודשים מאסר בפועל. בבקשת רשות ערעור שהוגש נדחתה; רע"פ 4477/10 **ראמי יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.2010), בו הורשע נאשם בעבירות של הסגת גבול פלילת וגןיבה של 500 ק"ג של בננות. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי וקנס, ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר ל-7 חודשים מאסר בפועל, ובית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור שהגישו הנאשם התקבל ועונשו הוחמר (17.2.2022), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בעבירות גניבה הנאשם; עפ"ג 67541-08-21 **גינט נ' מדינת ישראל**

חקלאית בצוותא, הסגת גבול והזק לרכוש בمزיד, בכך שיחד עם אחר נכנסו למטע מגודר ונגנו עשרות קילוגרים של אונס. הנאשם נידון בתבילה לשישה חודשי מאסר בפועל. ערעורו התקבל ונקבע כי עונש המאסר יוציא בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחויז קבע כי החקלאה מתבקשת בשל נסיבות מיוחדות הקשורות במצבו של הנאשם על אף "שהעונש שנגזר על המערער אינו חריג באופן קיצוני מרמת העונשה המקובלת ולא נפלה בגין הדיון טעות מהותית"; עפ"ג 20-2021-29581 דהן נ' מדינת ישראל (21.1.2021), בו נידון ענינו של הנאשם שהורשע בעבירות קשירת קשר רשמי פועל, גנבה חקלאית, הסגת גבול והסתיעות ברכב לביצוע עבירה ונגזרו עליו בתבילה שמנוה חודשי מאסר בפועל. הנאשם הורשע בשיטה מקרים של גנבת אבוקדו יחד עם אחרים. ערעורו התקבל, עונשו הוקל ונקבע כי המאסר יוצאה בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 20-08-9228 עלי נ' מדינת ישראל (22.10.2020), בו נידון 1.3 ענינו של הנאשם שהורשע בעבירות גנבה חקלאית והסגת גבול בכך שנכנס ביחס עם אחר למטע ממנו קטפו ונגנוו C-3 טן אבוקדו. הנאשם נידון לשמנוה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ערעורו התקבל ועונשו הוקל לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ 18-04-31448 מדינת ישראל נ' חאטם ابو עמרא (27.1.2019), בו הורשע הנאשם בשני כתבי אישום בעבירות של גנבת 360 ק"ג אבוקדו ו-200 ק"ג רימונים, הסגת גבול וקשירת קשר לפשע ונידון ל-5 חודשים עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מב奸, התחייבות וכיוצא. יצו שבסמקרה זה שירות המבחן המליך להטייל עונש זה.

12. לאור כל זאת אני בדעה כי מתחם העונשה ההולם את העבירות מושא עניינו נع בין במספר חודשים אחדי מאסר בפועל שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

13. כאמור, בין הצדדים קיים הסדר טיעון במ.magistrato עטרה המआשימה לעונש מאסר בן תשעת חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, ואילו ההגנה ביקשה להסתפק בכך של"צ ומבחן כהמלצת שירות המבחן. אומר כבר עתה, כי על אף חומרת המעשים והתגובה העונשית הרואה בגינם, סברתי שיש מקום במקרה זה לחזור מתחם העונשה בשל סיכון שיקום. אנמק מסקנתי להלן.

14. הנאשם הוא צעיר (כבן 25) ועברו הפלילי נקי. הוא קיבל אחריות מלאה למשעו והביע חרטה כנה. שירות המבחן התרשם "מבחור חיובי" המביע מוטיבציה גבוהה לשיקום ולהחימם נורמטיביים. הנאשם מגויס להליך הטיפול ומגלה מוטיבציה לשינוי. על אף שבתבילה של נזקנות טיפולית, ניכר היה שעם השתלבותו בטיפול שינוי עמדותיו, הוא עובד לפרנסתו ותקופתו חיובי. עד הבאתו בחשבון את השפעתו של ההליך הפלילי על הנאשם כגורם מפחית סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, ואת תקופת המעצר והתנאים המגבילים הקשים בהם שהוא לתקופה ארוכה. כל אלו, מלבדים על סיכון שיקום לא מבוטלים מצדדים חריגה מתחם העונשה.

15. כדי, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחזור לקולה מתחם העונשה שקבע, אם מצא כי "ה הנאשם השתקם או כי יש סיכון של ממש שישתקם". ענין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמידה, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והtagging משפחתיות לצידו של הנאשם." (רע"פ 13/7683 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)).

16. השאלה היא אם ראוי לסתות ממתחם הענישה עד כדי אימוץ המלצת שירות המבחן ולהסתפק בכך של"צ, או שמא מתחייבת הטלת מאסר בעבודות שירות כעתרת המאשימה. אכן, קיימן הבדל לא מבוטל בין עונש מאסר בעבודות שירות לבין צו של"צ, המתבטא בכך בבחינה ערכית והן מעשית (ראו: רע"פ 17/1002 **מדינת ישראל נ' ניסים מושך** (18.7.2018)), ולעתים חומרת העבירה תצדיק שלא להסתפק בכך של"צ אשר לא יטא בצורה נכונה את חומרת העבירה חרף סיכון השיקום. בענייננו, סברתי שרואו להקל עם הנאשם ולהימנע מהטלת עונש מאסר ولو בעבודות שירות, שכן עונש מאסר בעבודות שירות יהיה בו לדעתו לפגוע בשיקומו (ראו בהשוואה: עפ"ג 19-08-26985 **ארטיום שטנפר נ' מדינת ישראל** (21.11.2019)). הנאשם היה נתון בתנאי מעצר בית מלא (עם חלונות) כשנה וחצי כאשר בתקופה זו נמנע ממנו לעבוד. לאחרונה הוקלו התנאים והוא החל לעבוד. הטלת מאסר בעבודות שירות ولو לתקופה קצרה, תביא להפסקת העבודה ותוציאו ממעגל העבודה לתקופה לא מבוטלת, דבר העולם לפגוע בסיכון השיקום. בעניין זה אזכיר כי אכן, גם בהתקיים סיכון שיקום "לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה גם כאשר חלים שיקוליו השיקום. אולם, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכון השיקום" (ע"פ 6637/17 **אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018); וכן גם אורן גז-אליל **"חריגת ממתחם העונש הולמת"** ספר דורית בinish 539, 550). לדידי, על רקע מכלול הנسبות בעניין זה ובهن הUber הנקי, גיל הצער, סיכון השיקום והפגיעה שעלולה להיגרם מהטלת עונש בעבודות שירות, ראוי לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה ולהטיל צו של"צ בהיקף לא מבוטל של 220 שעות, שיהא בו מחד גיסא ענישה קונקרטית מוחשית ומאיתך גיסא יתאפשר לו בכך להמשיך לעבוד ולשיקם את חייו. אציין שבכל מקרה, אלמלא הייתה מאמץ את המלצת שירות המבחן, הייתה מטיל על הנאשם עונש מאסר קצר בעבודות שירות וזאת על רקע תחתית המתחם שקבועתי, הנתונים האישיים, הסדר הטיעון וסיכון השיקום. סברתי אףוא שהתוצאה השולית של ענישה זו אינה עולה על הנזק שעולמה היא לגורם ומשכך, ראוי כאמור להעדיף את המלצת שירות המבחן (ראו בהשוואה: עפ" 20/1777 **דייב קבה נ' מדינת ישראל** (24.5.2021)).

17. סיכומו של דבר, לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וה坦אי הוא שהנתן לא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מה Hebreviyot בהן הורשע, למעט היזק במידה.

ב. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים. הובחר לנאם, בלשון פשוטה, כי עליון למלא אחר הוראות שירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפיקע את הצו להטיל עליו ענישה נוספת.

ג. אני מחייב את הנאשם לבצע 220 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן. הובחר לנאם, בלשון פשוטה, כי עליון לבצע את הצו בהתאם להוראות שירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפיקע את הצו להטיל עליו ענישה נוספת.

ד. קנס בסך 2,000 ₪. הקנס ישולם בחמשה תשלוםמים שווים ורצופים החל מיום 1.6.22 ובכל 1 לחודש של אחרים.

ה. פיצוי למתلون - קיבוץ געתון - בסך 3,000 ל"נ. הפיצוי ישולם בשישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.22 ובכל 1 לחודש לאחריו. המאשינה תמסור למצוירות בתוך 14 יום את פרטי חשבון הבנק אליו יש להעביר את הפיצוי ותודיע את המתلون בדבר תוכנו של גזר הדין.

המצוירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן, אשר יגיש בתוך 45 ימים תכנית של"צ בעניינו של הנאשם.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז אדר ב' תשפ"ב, 30 מרץ 2022, במעמד הצדדים.